

Sustainable Community Development: A Case Study of Xang Hai Village, Pak Ou District, Luang Prabang Province

Bouasavanh SENGPACHANH, Xaiyaphone VONHVILAI², Naunseng PHONESALY³
Organizational Resource Management, Research and Academic Services Office, Souphanouvong University,
Lao PDR

Abstract

The research aims to: 1) Study the overall context of the community, analyze the community development plan for a sustainable community, and 2) The physical potential, resource potential of the community and plan a physical development plan to promote tourism in accordance with the current situation. The research methods used in this study were data from documents, field surveys, observations, interviews and analysis of results. The target groups used in the study were government officials, village heads, residents, tourism business operators and tourists during the year 2023-2024. The data analysis was conducted to find areas in the community that have potential for development to reflect culture, customs and architectural styles that can promote tourism activities.

The study found that 1) The overall context of the community, analyzing the community development plan for a sustainable community, found that there was a lack of physical planning to promote tourism and good living. From the past community development, there have been attempts to create a community-based tourism network, with a focus on social and economic development as the main focus, but there was a lack of systematic physical development planning to promote tourism to achieve more effective results; 2) The physical potential, resource potential of the community and the planning of physical development plans to promote tourism to suit the current situation. It is seen that there are many cultural heritages and local wisdoms that are worth preserving and spreading, such as cultural values, lifestyles, embroidery, etc. These things can be applied by the community to add economic value to the community. However, the previous form of community tourism only emphasized that tourists come to see and experience the superficial lifestyle, but did not bring the knowledge content that is the real lifestyle and culture of the community to communicate to tourists so that they can recognize and experience it.

Key words: *Ccommunity, sustainable development, participation, product, local wisdom*

¹ **Correspondence:** Bouasavanh SENGPACHANH, Faculty of Architecture, Souphanouvong University, Lao PDR, Tel: +85620 54321303, Email: Bouaspc@gmail.com

² Xaiyaphone VONHVILAI, Faculty of Architecture, Souphanouvong University, Lao PDR, Tel: +85620 22399993, E-mail: xayaphone@su.edu.la

³ Naunseng PHONESALY, Faculty of Architecture, Souphanouvong University, Lao PDR, Tel: +85620 23507898, E-mail: Nouan_arch@hotmail.com

Submitted: December 05, 2024

Revised: December 15, 2024

Accepted: December 31, 2024

1. ພາກສະເໜີ

ບ້ານຊ່າງໄຫ ຕັ້ງຢູ່ເມືອງປາກອູ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ອອກຫ່າງຈາກເມືອງຫຼວງພະບາງໄປທາງທິດເໜືອ ປະມານ 25 ກິໂລແມັດ, ຕາມເສັ້ນທາງເລກທີ 13 ເໜືອ ແລ້ວລ້ຽວຊ້າຍເຂົ້າ ບ້ານຊ່າງໄຫ ອີກ 5 ກິໂລແມັດ, ເປັນຊຸມຊົນທີ່ຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳຂອງ, ມີຈຳນວນ 134 ຄອບຄົວ, ມີພົນລະເມືອງຈຳນວນ 644 ຄົນ, ຍິງຈຳນວນ 335 ຄົນ, ປະກອບມີ 3 ຊົນເຜົ່າ (ຊົນເຜົ່າລາວລຸ່ມ, ຊົນເຜົ່າກຶມມຸ, ຊົນເຜົ່າມົ້ງ) ທີ່ບ້ານມີເນື້ອທີ່ທຳການຜະລິດທັງໝົດ 136.09 ຮຕ, ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານສ່ວນໃຫຍ່ປະກອບອາຊີບຄ້າຂາຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ໂຮງຕົ້ມເຫຼົ້າ ຈຳນວນ 6 ແຫ່ງ, ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງຍ່ອຍ 8 ຮ້ານ, ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງຜ້າແພ ແລະ ເຄື່ອງທີ່ລະນຶກ 82 ຮ້ານ, ບ້ານນ້ຳມັນ 2 ແຫ່ງ, ຮ້ານສ້ອມແປງລົດຈັກ 1 ຮ້ານ, ໃນເມື່ອກ່ອນບ້ານຊ່າງໄຫ ແມ່ນມີຊື່ສຽງເລື່ອງການຕົ້ມເຫຼົ້າທີ່ມີລິດຊາດດີ ແຕ່ເປັນພຽງການຕົ້ມເຫຼົ້າຮັບໃຊ້ງານບຸນປະເພນີຕ່າງໆພາຍໃນໝູ່ບ້ານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເມື່ອຊື່ສຽງໃນດ້ານລິດຊາດເຜີຍແຜ່ອອກສູ່ພາຍນອກຫຼາຍຂຶ້ນ ຈຶ່ງກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນທີ່ນິຍົມ ແລະ ສາມາດສ້າງລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ນອກຈາກການຕົ້ມເຫຼົ້າແລ້ວ ບ້ານຊ່າງໄຫຍັງມີການຜະລິດ ແລະ ວາງຈຳໜ່າຍສິນຄ້າຫັດຖະກຳປະເພດຜ້າຝ້າຍ, ຜ້າໄໝທີ່ຕຳດ້ວຍມື ແລະ ລວດລາຍທີ່ເປັນເອກະລັກ

ສະເພາະໃນຮູບແບບສິລະປະພື້ນເມືອງ (Department of Press-Culture Luang Prabang Province, 2024).

ການທ່ອງທ່ຽວໂດຍຊຸມຊົນ ການທ່ອງທ່ຽວໂດຍຊຸມຊົນ (Community-Based Tourism: CBT) ຄືການທ່ອງທ່ຽວທີ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຍິນຍົງຂອງສິ່ງອວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ກຳນົດທິດທາງໂດຍຊຸມຊົນຈັດການໂດຍຊຸມຊົນ, ເພື່ອຊຸມຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນມີບົດບາດເປັນເຈົ້າຂອງ ມີສິດໃນການຈັດການເບິ່ງແຍງຮັກສາເພື່ອໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້ແກ່ຜູ້ມາຢ້ຽມຊົມ.

ການທ່ອງທ່ຽວກັບການພັດທະນາຊຸມຊົນ ຈາກການປະຊຸມໃນລະດັບໂລກເລື່ອງ ສິ່ງແວດລ້ອມໂລກ (Earth Summit) ໃນປີ ຄສ 1992 ນັບເປັນຈຸດເລີ່ມໃນການຜັກຜັນແນວຄິດເລື່ອງ “ການພັດທະນາຍິນຍົງ” (United Nations, n.d) ສິ່ງອິດທິພົນເຖິງການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນເລື່ອງ “ທ່ອງທ່ຽວແບບຍິນຍົງ” ຈາກຄຳນິຍົມການພັດທະນາທ່ອງທ່ຽວ 3 ປະການຄື:

- ຄຳນິຍົມຄວາມຕ້ອງການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ຄຳນິຍົມຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ສົນໃຈໃນການທ່ອງທ່ຽວເພື່ອຮຽນຮູ້.

- ຄຳນິຍົມຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາມະນຸດ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.

ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ພູມປັນຍາຊາວບ້ານ (Local Wisdom) ໝາຍເຖິງ ຄວາມຮູ້ສະເພາະຂອງຊາວບ້ານແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເກີດຈາກການສະສົມປະສົບການທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ແລະ ພັດທະນາດ້ວຍການສັງເກດ, ສຶກສາທິດລອງ, ຄິດ, ວິເຄາະ ຈົນຕົກມາເປັນຄວາມຮູ້ ແລະ ນຳມາໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດໃນການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນໃນທ້ອງຖິ່ນ ມີການສືບທອດຕໍ່ເນື່ອງກັນມາຈົນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊີວິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນໆ ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນຖືເປັນພື້ນຖານຂອງຄວາມຮູ້ສະໄໝໃໝ່ ທີ່ຄົນໃນປະຈຸບັນຄວນນຳມາພັດທະນາໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຍິ່ງຂຶ້ນລວມເຖິງມີຄວາມສ້າງສັນ ເໝາະສົມກັບບໍລິບົດ, ຍຸກສະໄໝ ທັງໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບປະເທດ (Fry, 2024).

ການພັດທະນາຜະລິດຕະພັນ Fuller (1994) ໄດ້ກຳນົດວ່າ ການພັດທະນາຜະລິດຕະພັນມີຫຼາຍຈຸດປະສົງແລະມີການຄຸ້ມຄອງຢ່າງກວ້າງຂວາງແຕ່ພວກເຂົາມີເປົ້າໝາຍດຽວກັນຕ້ອງການຜະລິດຕະພັນໃຫມ່ທີ່ສ້າງຜົນກຳໄລ ແລະ ເພື່ອຄວາມຢູ່ລອດໂດຍທົ່ວໄປ ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບຜະລິດຕະພັນໃຫມ່ສາມາດລວບລວມໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 7 ປະເພດຄື:

- ຜະລິດຕະພັນທີ່ມາຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສາຍການຜະລິດໂດຍນຳໃຊ້ຂະບວນການຜະລິດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ;
- ການສ້າງແນວຄວາມຄິດໃຫມ່ໃນຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ (Repositioned ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ) ແມ່ນການປັບຕົວຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃນແງ່ຂອງການນຳໃຊ້ໂດຍບໍ່ມີການປ່ຽນແປງລັກສະນະຕົ້ນຕໍທີ່ບາງຄັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ສະເໜີຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ;
- ຮູບແບບໃຫມ່ຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຜະລິດຕະພັນທີ່ມາຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສາຍການຜະລິດໂດຍນຳໃຊ້ຂະບວນການຜະລິດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ;
- ຜະລິດຕະພັນໃຫມ່ທີ່ມາຈາກການປັບປຸງສູດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ (ການປະຕິຮູບທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຜະລິດຕະພັນ);
- ການຫຸ້ມຫໍ່ໃຫມ່ຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ;
- ຜະລິດຕະພັນນະວັດຕະກຳ / ປ່ຽນແປງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ;
- ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ / ເຮັດໃຫ້ມີຢູ່, ຜະລິດຕະພັນທີ່ຫາຍາກ, ບໍ່ເຄີຍເຫັນມາກ່ອນ.

ການເສີມສ້າງສັກກາຍະພາບຊຸມຊົນ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການຈັດການທ່ອງທ່ຽວ ຂອງຊຸມຊົນບ້ານຊ່າງໄຫ ການພັດທະນາຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດຫຼາຍດ້ານໄດ້ແກ່ ການຂາດງົບປະມານ ແລະ ຄວາມຮູ້ທາງວິຊາການໃນການຈັດການກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວ ນັກທ່ອງທ່ຽວສ່ວນໃຫຍ່ຈະໃຊ້ເວລາທ່ອງທ່ຽວໃນຊຸມຊົນປະມານ 1 ຕອນ ເຖິງ 1 ມື້ເທົ່ານັ້ນ ນັກທ່ອງທ່ຽວບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ, ບໍລິການທ່ອງທ່ຽວ, ວັດທະນະທຳປະເພນີ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ວິຖີພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການທ່ອງທ່ຽວ ມີພຽງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ສົນໃຈການທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາໃນຊຸມຊົນ ແລະ ເຂົ້າມາມີສ່ວນຮ່ວມຜົນທີ່ໄດ້ຈາກໂຄງການວິໄຈນີ້ ສາມາດນຳໄປປະກອບການວິເຄາະເພື່ອການວາງແຜນພັດທະນາຊຸມຊົນຕໍ່ໄປ.

ຈາກຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເຫດຜົນທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນຄວ້າ ມີຄວາມສົນໃຈໃນການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາຊຸມຊົນແບບຍືນຍົງ ເພື່ອນຳຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການຄົ້ນຄວ້າໄປສຶກສາແນວທາງໃນການອອກແບບສິ່ງພິມໃຫ້ກັບຜະລິດຕະພັນໃຫ້ເປັນເອກະລັກຂອງທ້ອງຖິ່ນດີຍິ່ງຂຶ້ນ. ສະນັ້ນ, ຈຸດປະສົງການຄົ້ນຄວ້າໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນ 1) ເພື່ອສຶກສາບໍລິບົດໂດຍລວມຂອງຊຸມຊົນ, ວິເຄາະ ແລະ ວາງແຜນພັດທະນາການຊຸມຊົນສູ່ຄວາມເປັນຊຸມຊົນແບບຍືນຍົງ ແລະ 2) ເພື່ອສຶກສາສັກກາຍະພາບ ແລະ ທ່າແຮງທາງຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ນຳມາວາງແຜນຜັງພັດທະນາທາງກາຍະພາບ ເພື່ອສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບປະຈຸບັນ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

ເປັນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈແບບຄຸນະພາບ ລັກສະນະບຸລະນາການອອກແບບຈາກສັກກາຍະພາບຊຸມຊົນແບບລວມ, ທາງມິຕິ, ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ ໂດຍການກຳນົດຂອບເຂດການດຳເນີນງານ ແລະ ເປົ້າໝາຍຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງຜູ້ຄົນຄວ້າວິໄຈ ແລະ ຄົນໃນຊຸມຊົນ ປະຍຸກໃຊ້ທິດສະດີໃນການອອກແບບແຜນຜັງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນສະຖານະການໃນປະຈຸບັນ ລວມເຖິງສ້າງຊຸມຊົນດິນແບບໃນການດຳເນີນໂຄງການໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ.

2.1 ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ

ກຸ່ມເປົ້າໝາຍທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ແມ່ນໄດ້ແກ່ພະນັກງານລັດ, ນາຍບ້ານ, ປະຊາຊົນ, ຜູ້ປະກອບການທຸລະກິດກ່ຽວກັບການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ໃນໄລຍະປີ 2023-2024 ທີ່ບ້ານຊ່າງໄຫ ເມືອງປາກອູ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈຳນວນ 20 ຄົນ (ບ້ານຊ່າງໄຫ ເມືອງປາກອູ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, 2024), ໂດຍການເລືອກກຸ່ມເປົ້າໝາຍແບບເຈາະຈົງ (Purposive Sampling) (Nyimbili, 2022).

2.2 ເຄື່ອງມືໃນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ແມ່ນນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນປະກອບມີ: ແບບສຳພາດ, ເຄື່ອງອັດສຽງ ເປັນເຄື່ອງມືປະກອບການສຳພາດ ໂດຍການສຳພາດຕົວຈິງແມ່ນປັບປ່ຽນໄປຕາມສະຖານະການໃນການ ເພື່ອສ້າງຄວາມສຳພັນອັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເປັນໄປຢ່າງສຳເລັດຜົນ ແລະ ທີ່ສຳຄັນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຖ່າຍທອດຂໍ້ມູນໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນຈິງທີ່ສຸດ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ພາກສ່ວນໄດ້ແກ່: ຂັ້ນເລີ່ມຕົ້ນການສົນທະນາ, ຂັ້ນເຂົ້າສູ່ປະເດັນທີ່ຈະສຶກສາ ແລະ ຂັ້ນປິດການສົນທະນາ (Wiersma, 2000), ເຄື່ອງອັດສຽງ ເປັນເຄື່ອງມືປະກອບການສຳພາດ ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຊ່ວຍບັນທຶກຂໍ້ມູນ ທີ່ຜູ້ວິໄຈຈິດບັນທຶກບໍ່ທັນ ເພື່ອຄວາມລະອຽດຫຼາຍຂຶ້ນ.

2.3 ການເກັບກຳລວບລວມຂໍ້ມູນ

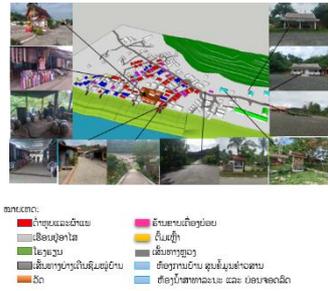
- ການເກັບຂໍ້ມູນກາຍະພາບ ໂດຍເລືອກພື້ນທີ່ກໍລະນີສຶກສາ, ກະກຽມແຜນໂດຍໃຊ້ພາບຖ່າຍຈາກດາວທຽມ ທີ່ສະແດງອົງປະກອບສຳຄັນໄດ້ແກ່ ການໃຊ້ປະໂຫຍດທີ່ດິນ, ການຕັ້ງຖິ່ນຖານບ້ານເຮືອນ ແລະ ເຄືອຄ່າຍການສັນຈອນ ເປັນພື້ນທີ່ຖານ (Base Map) ເພື່ອນຳໄປປະກອບການສຳຫຼວດພື້ນທີ່ຈິງ, ເຮັດການສຳຫຼວດພື້ນທີ່ຊຸມຊົນ, ບັນທຶກຂໍ້ມູນ, ຖ່າຍຮູບ ແລະ ສ້າງເປັນແຜນຜັງກາຍະພາບຊຸມຊົນໃນປະຈຸບັນ, ສຶກສາບໍລິບົດໂດຍລວມຈາກການສຳຫຼວດ, ການສັງເກດ

ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມ, ການສອບຖາມ ແລະ ການສຳພາດ.

- ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າລວບລວມຂໍ້ມູນດ້ານເອກະສານຕ່າງໆ, ປຶ້ມຕຳລາທາງວິຊາການ ແລະ ວຽກງານວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ນຳມາວິເຄາະຮ່ວມກັບຂໍ້ມູນທາງກາຍະພາບດ້ວຍຫຼັກວິທີ SWOT (Nitichaowakul, 2022) ແລະ ການກຳນົດທິດທາງການພັດທະນາຮ່ວມກັບຊຸມຊົນ, ສັງເຄາະ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນເປັນແນວຄິດການພັດທະນາຊຸມຊົນສູ່ຄວາມຍືນຍົງ.

ກຸ່ມຜູ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໄດ້ລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍການລົງເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສຳພາດ, ສັງເກດການ ຂອງຄົນໃນຊຸມຊົນ ຈຳນວນ 20 ທ່ານ (ການຈັດຕັ້ງບ້ານ, ຜູ້ອາວຸໂສ, ຜູ້ທີ່ຕໍ່ຜ້າແພ, ຜູ້ທີ່ຕື້ມເຫຼົ້າ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕໍ່ຜ້າແພ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕື້ມເຫຼົ້າ) ຈາກການສົນທະນາກັບປະຊາຊົນເຫັນວ່າ ເປັນໄປຕາມຄວາມເປັນຈິງ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບ ລວມທັງກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ແລ້ວຈຶ່ງນຳມາວິເຄາະ.

າງທີ່ຕັ້ງ ແລະ ຍິ່ງບະ ອະບະຍງບານຊາງເບ.

2.4 ວິທີການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ຈາກການສຳຫຼວດ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນຂອງຊຸມຊົນດັ່ງກ່າວ ເຫັນວ່າ ສາມາດສະຫຼຸບເປັນການວິເຄາະຊຸມຊົນດ້ວຍຫຼັກການ SWOT Analysis ດັ່ງນີ້:

ຈຸດແຂງ (Strengths)

- ມີເສັ້ນທາງການເຂົ້າເຖິງຊຸມຊົນທີ່ສະດວກສະບາຍໄດ້ແກ່ 2 ເສັ້ນທາງ (ເດີນທາງດ້ວຍລົດ ແລະ ເດີນທາງດ້ວຍເຮືອ)
- ເປັນບ້ານທີ່ມີທາງຜ່ານໄປສູ່ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທາງທຳມະຊາດ (ຖ້ຳຕິ່ງ)
- ມີພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນທີ່ຄວນຄຳແກ່ການອານຸລັກ ແລະ ສືບທອດໄດ້ແກ່: ການຕໍ່າແພນແພ, ການຍ້ອມສີຜ້າດ້ວຍວິທີທຳມະຊາດ, ການຕື້ມເຫຼົ້າແບບດັ້ງເດີມ.
- ມີວັດທະນະທຳທີ່ໂດດເດັ່ນເຊັ່ນ: ການແຕ່ງກາຍ-ວິຖີຊີວິດການເປັນຢູ່.
- ມີສະພາບແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດທີ່ສວຍງາມ.

ຈຸດອ່ອນ (Weaknesses)

- ຂາດການປັບປຸງແປຮູບ ແລະ ບັນຈຸພັນ ສິ່ງທີ່ເປັນເອກະລັກໃຫ້ກັບເຄື່ອງທີ່ລະນຶກຂອງຊຸມຊົນ.
- ປັບປຸງຮູບແບບການໂຄສະນາປະຊາສຳພັນສິນຄ້າຂອງຊຸມຊົນ ໃຫ້ມີຄວາມໜ້າສົນໃຈເພີ່ມຂຶ້ນ.

- ການເຂົ້າເຖິງຊຸມຊົນດ້ວຍລົດປະເພດຕ່າງໆຍັງບໍ່ເປັນລະບົບ ແລະ ບໍ່ສົ່ງເສີມຕໍ່ການທ່ອງທ່ຽວ.

- ຂາດການສືບທອດເອກະລັກ ມໍລະດົກທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນຢ່າງເປັນລະບົບ.
- ຂາດພື້ນທີ່ສາທາລະນະ, ເພື່ອສົ່ງເສີມກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງຊຸມຊົນ.
- ບັງປຸງການໃຫ້ຂໍ້ມູນດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ ໃນຊຸມຊົນທີ່ເປັນລະບົບ ແລະ ເຂົ້າເຖິງໄດ້ງ່າຍ.
- ຂາດການວາງແຜນຜັງກາຍະພາບເພື່ອຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີ ແລະ ສົ່ງເສີມເສດຖະກິດການທ່ອງທ່ຽວສູ່ຊຸມຊົນ.
- ຂາດສູນສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາສຶກສາຮຽນຮູ້.

ໂອກາດ (Opportunities)

ອີງຕາມແຜນພັດທະນາ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວຂອງ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ປີ 2020-2024 ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ຖືເອົາການທ່ອງທ່ຽວເປັນບຸລິມະສິດອັນດັບ 1 ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແຂວງ, ເຊິ່ງຂະແໜງການບໍລິການກວມເອົາ 45.9% ຂອງ GDP ໃນທົ່ວແຂວງ, ເຊິ່ງມີບົດບາດສຳຄັນໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງເສດຖະກິດຂອງປະຊາຊົນບັນດາຜົນໃນທົ່ວແຂວງ ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ນັບແຕ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ເຂົ້າເປັນເມືອງມໍລະດົກໂລກເຮັດ

ໃຫ້ກາຍເປັນຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວທຸກມູນໂລກ ແລະ ຫຼັງໄຫຼເຂົ້າມາທ່ຽວຊົມແຂວງຫຼວງພະບາງ ຫຼາຍກວ່າ 8 ແສນເທື່ອຄືນ ມາຮອດປະຈຸບັນ ພາຍຫຼັງທີ່ລົດໄຟຄວາມໄວສູງລາວ - ຈີນ ໄດ້ເປີດໃຫ້ ບໍລິການ ເຮັດໃຫ້ການເດີນທາງຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມສະດວກ ສະບາຍຍິ່ງຂຶ້ນ ທັງປະຢັດເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງ; ອີງ ຕາມເປົ້າໝາຍສູງຊັ້ນໃນການຕ້ອນຮັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ຄາດຄະເນໃນປີ 2027 ແມ່ນໃຫ້ໄດ້ 2.7 ລ້ານເທື່ອຄືນ.

ອຸປະສັກ (Threats)

- ການສົ່ງເສີມຈາກພາກລັດເພື່ອຂັບເຄື່ອນການພັດທະນາຊຸມ ຊົນສຸ່ຄວາມຍືນຍົງ ຍັງຂາດຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບໍ່ເປັນລະບົບຄົບຖ້ວນ.
- ຍັງຂາດງົບປະມານໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການທ່ອງທ່ຽວ.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

3.1 ບໍລິບົດໂດຍລວມຂອງຊຸມຊົນ, ວິເຄາະ ແລະ ວາງແຜນ ພັດທະນາການຊຸມຊົນສຸ່ຄວາມເປັນຊຸມຊົນແບບຍືນຍົງ.

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ພົບວ່າ ບໍລິບົດໂດຍລວມຂອງຊຸມຊົນ, ວິເຄາະ ແລະ ວາງແຜນພັດທະນາການຊຸມຊົນສຸ່ຄວາມເປັນຊຸມຊົນແບບ ຍືນຍົງແມ່ນຄວບຄຸມການໃຊ້ພື້ນທີ່ທີ່ອາດເກີດການທ່ອງທ່ຽວບໍ່ມີທິດ ທາງ ຊຶ່ງເປັນການກຽມຄວາມພ້ອມດ້ານພື້ນທີ່ ດ້ວຍການກຳນົດແຜນຜັງ ການໃຊ້ປະໂຫຍດທີ່ດິນ ໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ ທິດທາງພັດທະນາ, ກຳນົດແຜນຜັງກາຍະພາບຂອງການພັດທະນາເພື່ອ ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃນດ້ານລາຍລະອຽດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນ ການວາງແຜນ ດຳເນີນວຽກງານ ແລະ ການຈັດກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຊຸມ ຊົນ, ອະນຸລັກວັດທະນະທຳ ແລະ ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ນຳມາສືບສານ ຕໍ່ຍອດ ໃນດ້ານຄວາມຮູ້ສູ່ຄົນໃນຊຸມຊົນເອງ ແລະ ນັກ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາທ່ຽວຊົມ.

3.2 ສັກກາຍະພາບ ແລະ ທ່າແຮງທາງຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ນຳມາວາງແຜນຜັງພັດທະນາທາງກາຍະພາບ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບປະຈຸບັນ.

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ພົບວ່າ ສັກກາຍະພາບ ແລະ ທ່າແຮງທາງ ຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ນຳມາວາງແຜນຜັງພັດທະນາທາງກາ ຍະພາບ ເພື່ອສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບປະຈຸບັນ ແມ່ນ ປັບປຸງລະບົບໂຄງສ້າງພື້ນຖານ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ເໝາະ ສົມກັບຊຸມຊົນ ເພື່ອສ້າງຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ໃນຊຸມຊົນ, ປັບປຸງພູມິທັດໃນພື້ນທີ່ໃຫ້ມີພື້ນທີ່ສາທາລະນະ, ເພື່ອ ສົ່ງເສີມກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງ ຊຸມຊົນ.

4. ວິພາກຜົນ

1) ແນວຄວາມຄິດຂອງການພັດທະນາຊຸມຊົນບ້ານຊ່າງໄຫຼສູ່ ຄວາມຍືນຍົງດ້ວຍ ການທ່ອງທ່ຽວນຳໄປສູ່ການກຳນົດແຜນຜັງໃຊ້ ປະໂຫຍດທີ່ດິນເພື່ອຮອງຮັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ ຄົງຮັກສາໄວ້ຊຶ່ງສະພາບແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການຕັ້ງຖິ່ນຖານດັ່ງເດີມ ລວມເຖິງການວາງແຜນພັດທະນາທາງ ກາຍະພາບຊຸມຊົນເພື່ອສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໂດຍຊຸມຊົນ ແລະ ສະ ເໜີແຜນພັດທະນາເອກະລັກຂອງຜະລິດຕະພັນຂອງຊຸມຊົນ, ຈາກການ ສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ເຫັນວ່າ ບໍລິບົດໂດຍລວມຂອງຊຸມຊົນ, ວິເຄາະ ແລະ

ວາງແຜນພັດທະນາການຊຸມຊົນສຸ່ຄວາມເປັນຊຸມຊົນແບບຍືນຍົງແມ່ນ ຄວບຄຸມການໃຊ້ພື້ນທີ່ທີ່ອາດເກີດການທ່ອງທ່ຽວບໍ່ມີທິດທາງ ຊຶ່ງເປັນ ການກຽມຄວາມພ້ອມດ້ານພື້ນທີ່ ດ້ວຍການກຳນົດແຜນຜັງການໃຊ້ ປະໂຫຍດທີ່ດິນ ໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບທິດທາງ ພັດທະນາ, ກຳນົດແຜນຜັງກາຍະພາບຂອງການພັດທະນາເພື່ອສົ່ງເສີມ ການທ່ອງທ່ຽວໃນດ້ານລາຍລະອຽດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການວາງ ແຜນ ດຳເນີນວຽກງານ ແລະ ການຈັດກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນ, ອະນຸລັກວັດທະນະທຳ ແລະ ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ນຳ ມາສືບສານ ຕໍ່ຍອດ ໃນດ້ານຄວາມຮູ້ສູ່ຄົນໃນຊຸມຊົນເອງ ແລະ ນັກ ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາທ່ຽວຊົມ, ສັກກາຍະພາບ ແລະ ທ່າແຮງທາງ ຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ນຳມາວາງແຜນຜັງພັດທະນາທາງກາ ຍະພາບ ເພື່ອສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບປະຈຸບັນ ແມ່ນ ປັບປຸງລະບົບໂຄງສ້າງພື້ນຖານ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ເໝາະ ສົມກັບຊຸມຊົນ ເພື່ອສ້າງຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ໃນຊຸມຊົນ, ປັບປຸງພູມິທັດໃນພື້ນທີ່ໃຫ້ມີພື້ນທີ່ສາທາລະນະ, ເພື່ອ ສົ່ງເສີມກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງ ຊຸມຊົນ, ແນວທາງໃນການອອກແບບສິ່ງພິມໃຫ້ກັບຜະລິດຕະພັນໃຫ້ ເປັນເອກະລັກຂອງທ້ອງຖິ່ນແມ່ນປັບປຸງຜະລິດຕະພັນຂອງຊຸມຊົນໃຫ້ ມີເອກະລັກສະເພາະທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບແນວຄິດຂອງ Setkij (2020) ການພັດທະນາຊຸມຊົນ ແມ່ນຂະບວນການໃນການໝູນເສີມ ໃຫ້ພື້ນທີ່ ແລະ ກຸ່ມຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນ ມີພັດທະນາການທີ່ດີຂຶ້ນ ລວມທັງດ້ານບໍລິບົດໃນການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ວິຖີຊີວິດຊອບຜູ້ຄົນ ໂດຍມີຂະບວນການໃນການພັດທະນາຜ່ານຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ຜ່ານຂະບວນການມີສ່ວນຮ່ວມ ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ ແລະ ຮ່ວມກັນ ພັດທະນາ ໂດຍອາໄສຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຫົນທົ່ມຢູ່ໃນຊຸມຊົນ; ສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ Sangphoom (2013) ທີ່ຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຊຸມຊົນທ່ອງທ່ຽວຢ່າງຍິ່ງຍືນ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ພົບວ່າ ການພັດທະນາເປັນຊຸດຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂ ຫຼື ສະພາບແວດ ລ້ອມ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດເຫດການທີ່ເປັນເຫດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ນຳໄປສູ່ການ ພັດທະນາຊຸມຊົນເປັນຊຸມຊົນທ່ອງທ່ຽວຕາມແນວທາງຂອງປັດຊະຍາ ເສດຖະກິດພິພຽງ ແລະ ຍັງສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ Chaiyot (2000) ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາຊຸມຊົນແບບຍືນຍົງ ກໍລະນີສຶກສາ: ຊຸມຊົນແມ່ກະປຽງ ແຂວງຊຽງໃໝ່ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ພົບວ່າ ຊຸມຊົນແມ່ກະປຽງ ເປັນເຂດເຢັນຕະຫຼອດປີ ເປັນທີ່ນິຍົມສຳລັບ ນັກທ່ອງທ່ຽວຊາວໄທຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ມີຊື່ສຽງໃນດ້ານການທ່ອງທ່ຽວແບບ ອານຸລັກ ມີທິວທັດທີ່ສວຍງາມ ມີການປູກພືດເມືອງໜາວ ແລະ ພືດ ສວນ ມີສັນພູທີ່ເໝາະແກ່ການກະເສດ, ຊຸມຊົນເປັນຊາວກະລ່ຽງ ທີ່ມີ ວິຖີຊີວິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ໄດ້ຢ່າງສອດຄ່ອງກັບບໍລິບົດ ແລະ ທຳ ມະຊາດ ເຖິງແມ່ນວ່າເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມຈະລຳບາກ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນ ອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າໄປທ່ຽວຊົມເລີຍ, ການມີສ່ວນ ຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈະກາຍເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະພັດທະນາ ຊຸມຊົນໃຫ້ດີຍິ່ງຂຶ້ນ.

2) ສັກກາຍະພາບ ແລະ ທ່າແຮງທາງຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມ ຊົນ ແລະ ນຳມາວາງແຜນຜັງພັດທະນາທາງກາຍະພາບ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບປະຈຸບັນ ພົບວ່າ ສັກກາຍະ ພາບ ແລະ ທ່າແຮງທາງຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ນຳມາວາງ

ແຜນຜັງພັດທະນາທາງກາຍະພາບ ເພື່ອສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບປະຈຸບັນແມ່ນ ປັບປຸງລະບົບໂຄງສ້າງພື້ນຖານ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ເໝາະສົມກັບຊຸມຊົນ ເພື່ອສ້າງຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນຊຸມຊົນ, ປັບປຸງພູມິທັດໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີພື້ນທີ່ສາທາລະນະ, ເພື່ອສົ່ງເສີມກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງຊຸມຊົນ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບບົດວິໄຈຂອງ Chimvilaisup (2019) ການພັດທະນາຊຸມຊົນຢ່າງຍິ່ງຍືນກໍລະນີສຶກສາ: ຊຸມຊົນບ້ານແມ່ສະປັອກ, ເມືອງແມ່ວິນຊັບ ແລະ ເມືອງແມ່ວັງ ແຂວງຊຽງໃໝ່ ປະເທດໄທ ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອສຶກສາສັກກາຍະພາບຂອງຊຸມຊົນ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າພົບວ່າ ລັກສະນະທາງກາຍະພາບຂອງພື້ນທີ່ມີສະພາບແວດລ້ອມທາງທຳມະຊາດສົມບູນ ພື້ນທີ່ເໝາະສົມກັບການກະເສດ ແລະ ບໍ່ໄກຈາກຕົວເມືອງຊຽງໃໝ່ ແລະ ຕ່າງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ Boonphila (n.d) ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາຂະບວນການພັດທະນາດ້ານສັກກາຍະພາບພື້ນທີ່ເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ບ້ານຖ່ອນນາລັບ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າພົບວ່າ ການພັດທະນາດ້ານກາຍະພາບພື້ນທີ່ເສດຖະກິດສິ່ງຜົນຕໍ່ການພັດທະນາຊຸມຊົນໃຫ້ເກີດຄວາມຍິ່ງຍືນ ດ້ານພື້ນທີ່ເໝາະສົມ ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງກຸ່ມອາຊີບໃນຊຸມຊົນ ແລະ ໂຄງສ້າງທາງສັງຄົມທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແຕ່ປັດໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນບໍ່ສາມາດຢູ່ໄດ້ ຫາກຂາດການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄົນໃນຊຸມຊົນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ Phramaha Dhiravamso (2018) ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບຂະບວນການພັດທະນາຊຸມຊົນເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດສູ່ຄວາມຍືນຍົງ ໃນເມືອງຊຽງຄຳ ແຂວງພະເຍົາ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າພົບວ່າ ຂະບວນການພັດທະນາເຮັດໃຫ້ເກີດການພັດທະນາລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງມີຄວາມໃກ້ຊິດກັບປະຊາຊົນໃນລະດັບພື້ນຖານຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ກິດຈະການປົກຄອງ ສ່ວນທ້ອງຖິ່ນເຂົ້າມາມີບົດບາດມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ ເກີດການເພິ່ງຕົນເອງ ຊ່ວຍເຫຼືອເກື້ອກຸນກັນ ຄວບຄູ່ໄປກັບການພັດທະນາຊຸມຊົນໃນພາບລວມ ທັງດ້ານກາຍະພາບ ເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ວັດທະນະທຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຊຸມຊົນຫຼາຍຂຶ້ນ ຄວບຄູ່ໄປກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມລວມພະລັງເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດມີຄວາມສະຫງົບ ສະອາດ ປອດໄພ ປະຊາຊົນມີຄຸນະພາບຊີວິດທີ່ດີ ວິຖີຊີວິດດີມີຄວາມສຸກ ເກີດການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນເລີ່ມພັດທະນາຊຸມຊົນໃຫ້ເກີດຜົນໃນທາງປະຕິບັດຫຼາຍຂຶ້ນ.

5. ສະຫຼຸບ

1) ບໍລິບົດໂດຍລວມຂອງຊຸມຊົນ, ວິເຄາະ ແລະ ວາງແຜນພັດທະນາການຊຸມຊົນສູ່ຄວາມເປັນຊຸມຊົນແບບຍືນຍົງແມ່ນຄວບຄຸມການໃຊ້ພື້ນທີ່ທີ່ອາດເກີດການທ່ອງທ່ຽວບໍ່ມີທິດທາງ ຊຶ່ງເປັນການກຽມຄວາມພ້ອມດ້ານພື້ນທີ່ ດ້ວຍການກຳນົດແຜນຜັງການໃຊ້ປະໂຫຍດທີ່ດິນ ໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບທິດທາງພັດທະນາ, ກຳນົດແຜນຜັງກາຍະພາບຂອງການພັດທະນາເພື່ອສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃນດ້ານລາຍລະອຽດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນແນວທາງໃນການວາງແຜນ ດຳເນີນວຽກງານ ແລະ ການຈັດກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນ, ອະນຸລັກວັດທະນະທຳ ແລະ ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ນຳມາສືບສານຕໍ່ຍອດ ໃນດ້ານຄວາມຮູ້ສູ່ຄົນໃນຊຸມຊົນເອງ ແລະ ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ມາທ່ຽວຊົມ.

2) ສັກກາຍະພາບ ແລະ ທ່າແຮງທາງຊັບພະຍາກອນຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ນຳມາວາງແຜນຜັງພັດທະນາທາງກາຍະພາບ ເພື່ອສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບປະຈຸບັນແມ່ນ ປັບປຸງລະບົບໂຄງສ້າງພື້ນຖານ ໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ເໝາະສົມກັບຊຸມຊົນ ເພື່ອສ້າງຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນຊຸມຊົນ, ປັບປຸງພູມິທັດໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີພື້ນທີ່ສາທາລະນະ, ເພື່ອສົ່ງເສີມກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງຊຸມຊົນ.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຂໍປະຕິບາຍຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດໃດ ແລະ ບໍ່ເອື້ອປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ກໍລະນີມີການລະເມີດ ໃນຮູບການໃດໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

8. ເອກະສານອ້າງອີງ

ບ້ານຊ່າງໄຫ ເມືອງປາກອູ ແຂວງຫຼວງພະບາງ. (2024). *ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ*.
 Boonphila, N. (n.d). The process of sustainable development of Ban Thon Na Lup sub-district, Ban Dung district, Udon Thani province. *The Third National Conference on Public Affairs Management*.
 Department of Press-Culture Luang Prabang Province. (2024). *Luang Prabang Province 5- Year development, promotion and tourism plan IX (2020-2024) Luang Prabang Province September 12*.
 Chaiyot, N. (2000). The community sustainable development case study : Mae-Kapeun, Chiang Mai. <https://rsuir-library.rsu.ac.th/handle/123456789/2349>
 Chimvilaisup, A.P. (2019). A Sustainable Development of Thai Community: A Case Study of Ban Mae Sa Pok Community, Mae Wang District, Chiang Mai Province.
 Fuller, G.W. (1994). *New Product Development from Concept to Marketplace*. CRC Press, Inc. USA: Boca Raton, Florida.
 Fry, E. (2024). *What is local wisdom?*. Yorkville University. https://www.researchgate.net/post/What_is_local_wisdom2.
 Nitichaowakul, T. (2022). SWOT analysis with statistics. *Quality of Life and Law Journal*, 18(1), 108-120.
 Nyimbili, F. (2022). Types of purposive sampling techniques with their examples and application in qualitative research studies. *British Journal of Multidisciplinary and Advanced Studies*, 5(1), 90-99.
 Phramaha Dhiravamso, S. (2018). Process of Sustainable Urban and Rural Development in Chiang Kham District, Payao Province.
 Sangphoom, C. (2013). Development of sustainable development tourism community : A grounded theory study of tourism Community base on the philosophy of sufficiency economy.
 Setkij, W. (2020). Sustainable Development in the context of National Development. *Burapha Journal of Political Economy*, 8(1), 81-106.

- United Nations. (n.d). *Earth Summit*.
<https://www.un.org/esa/earthsummit/>.
- Wiersma, W. (2000). *Research Methods in Education: An Introduction*.
<https://www.scirp.org/reference/referencespapers?referenceid=2411139>
- Wongwirat, K. (2011). Development of herbal products towards community product standards of the Thai Massage Community Enterprise Group, Ban Mae Tha, Mae Tha District, Lampang Province. Meeting Academic, Khon Kaen University, year 2011 “Developing the future of rural Thailand: a solid foundation for sustainable development of the country”. P. 27-29.